

an 3

166.

LAUS PERENNANS
P. M.
MATRONÆ
*Omnium Virtutum Praclarissimarum
radiis conspicue,*
ANNÆ BULÆÆ,

ex

Inclyta Crammiorum prosapia oriundæ,
VIRI

Maxime Reverendi, Magnifici & Excellentissimi
DN. CHRISTOPHORI BULÆI,

SS. Theol. Doct. Celeberrimi,
Sereniss. Sax. Elect. Consiliarii Ecclesiastici gravissimi, Ec-
clesiæ Dresdensis & vicinarum Superintendentis me-
ritissimi, Scholarchæ honora-
tissimi,
Uxoris heu! desideratissimæ
nuncupata,
& ipso sepulturæ die
VIII. Kalen. Quint. M DC LXIX.

In famæ fano suspensa
à
COLLEGIO SCHOLASTICO.

DRESDAE,
Typis Melchioris Bergen, Elect. Sax. Typogr.
Viduæ & Hæredum,

4

20
МАИИЗДЯП 2713

ДИОДАМ

Однако в сущности
один из самых

ДАЛЕКИЕ МИА

жизни Генриха и его

Марии Бранденбургской

Дн CHRIStOphRI HUdEJ

22 Тюдор Дог, Герцогиня

Селестин Св. Елизавета Константина Педжелитти Генрих Эрнст

Эрнст Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих Генрих

T tua *chara Charis* BULÆE, *Patrone, Marita,*
Ætatis mediae raptæ vigore cadit!
H *Qvam genus, & probitas, qvam virtus, gra-*
tia morum,
Entheat, eximiâ cum pietate, fides.
Qvæ tua vita, oculus, solamen, & una voluptas,
Delicium, cordis dimidium ANNA, tui.
Contristor tecum, doleoq; ex pectore: cana
Erga Te pietas, fidus amorq; jubent.
Defunctam pia complorat Schola, format & omnis
In querulas sese tristius exseqvias.
Obnubit frontem promissâ sindone, tecum
Et dolet, humectat imbre rigante genas.
Scilicet officium jubet, observantia poscit.
Cum gaudente feras gaudia, flente fleas.
Sed Domino placuit, Domino vitæq; necisq;
Quod vult, ipse velis, quod facit, omne bonum est.
Quod facere infectum nequeo, culpavero frustrâ,
Res benè qui duras ferre scit, ille sapit.
Quippe hæc est omnis carnis via: nil stabile orbi.
Corruit in cineres, quod fuit ante cinis.
Cede DEO, qui nostra suis moderatur habenîs,
Et bona pro placito, dat, repetitq; suo.

Hic

Hic te soletur. Solamina vivida sanctus
Spiritus inspiret, servet & in columem!
Cede DEO, modò vos h̄ic qvi se junxit, is idem
Vos junget, sonitum qvum tuba ab axe dabit.
Delicias oculi sic dextera Numinis aufert,
Reddat ut in cœlis delicias oculi.

Sed tu *santa Charis* salve, ANNA beata, beatè
In Christoq; vale, qvi tua vita, salus.

Sancta Charis salve! Titulo hoc tua busta triumphent:
Virtutis gemma bīc, Eusebierg jacet!

*Debitæ observantie & condolentia
testandæ scrib.*

M. JOH. BOHEMUS,
Rector.

Matrona sancta, rariore de censu,
Quæ luculentus ordinis tui splendor,
Mens excitata, dedicata virtuti,
Speculumq; morum, candidiq; spectatum
Amoris instar, prolis æmulae custos
Et educatrix fida, calce non calcans
Tanaq; vil marita jura, non gravans collum
Tot insulis, saltu caput, manus auro.
Non impudica, fastuosa nec vana,
Quæ molliores conderes sinu palmas
Alto, Deo gavisa semper & freta,
Et incitatrix verum ad illius cultum,

Ipsum

Ipsum atrium pacis, modestiae fanum.

Qualis Rachel, Rebecca, Sara cum Rutha,

Maria, Debora, Anna, Channa, Juditha,

Nobis fuisti. Cœlitum modò ast turmis

Nexus solutis intricante, Bulæa,

Æternitate perfruentibus fixa

Commista, nostrum regiè fatigatum

Orbem, ruinas, ægritudines, curas,

Immane pondus, despiciatui ducis.

Quæ fortis amplitudo gratulatorem

Me singulari funeris tui luctu

Reddit subactum, largiterq; convulsum.

ANNÆ PERENNÆ

Matronæ desideratissima

Po

M. Joh. Augustinus Egenolphus,

Con-R.

A ntistes pie, fles merito, charissima Conjux

Dum Tua Te viduum linquit in orbe soli:

Ipsa tibi pietas fuit, ipsa modestia, candor,

Mansuetudo fuit, sedulitasq; fuit.

At nunc hac rapuit sevi inclemensia mortis,

Morte Marita jacet, munera morte cadunt.

Et quia lex mortis non evitabilis ulli est,

Quis potuit fati jura inhibere sui?

Vir venerande ergo fas est lugere peremptam,

Sed tamen ut finem in luctibus esse sinas.

Amicitia

Pectore

Pectore & ore tibi vaveo, solamen ut addant
Et Pater, & Natus- Spiritus atq; Sacer,
Et precor incolumis vivas ut Nectoris annos,
Palladio nostro sisq; Scholarcha favens.

Debitæ observantie & condolentie
ergo scrib.

Isaacus Starck/ Scholæ Col-
lega III.

Bullæo sua fulcra Seni, solamina curis,
Dimidium cordis deliciæq; ruunt.
Exempli Matrona boni, pia fæmina, conjux
Casta toro, prolis sedula cura suæ.
Mortua vivat in æternum! tua tempora canis
Obsita cœlicolūm candida turma teget!
Bulæo non fulcra Seni, solamina curis,
Dimidium cordis deliciæq; ruunt.
Vivat Natarum pia triqa, Deiç; reposta
Curis, sit Patris sedula cura senis!

Jacob Beutel/ Cant.

Et tua nunc iterum pullò Domus optuma peplo
Induitur, rapitur dum pia Costa tibi.
Jacturam meritò lugens queritatis ob istam,
Obnubit canum cura, PATRONE, caput,
Usg; adeò nulli Mors horrida parcere dicit,
Nec prece nec pretio concilianda venit.

Extinxit

169.

*Extinxit Gnatum, tristi quoq; funere Gnatam,
Nec satis hoc, Sociam jam necat illa tori.
Haud tamen interimit penitus, quos sanguine CHRISTUS
Mundavit propriō, victima facta DEO.
Scilicet baut obitus Mors hac, sed transitus esse
Dicitur, ad vitam devebit istud iter.
Ergo beata tenet Defuncta palatia cœli,
Et sanctos inter concinit ore DEUM,
Tormina nunc cessant, crucii cessantq; labores
Et dolor omnis abest; Mens ovat ante DEUM.
Nosq; secuturos, quām venerit hora, moratur:
Quā, Tibi quām visum est, nos, pie CHRISTE, voca!*

Andreas Kraut / P. L. C.
Lyc. Dresd. Coll. V.

Dira tuo inflixit, DEUS est, qui vulnera cordi,
Consortem thalami dum rapit ante diem.
Quiq; tuis poterit, DEUS est, afferre medelam
Vulneribus, curis corq; levare tuum.
Ipse DEUS ferat almus opem, canamq; senectam
Fulciat, & nobis Te superesse duit.
Te superesse diu nobis, BULÆE, Tuisq;
Det DEUS, & nervis robora firma tuis.
Molliter in tumulo defuncta Marita quiescat,
Jubilet æternū Mens super arce poli.

Simon Netter/Sch. Dresden.
Collega VI,

Vita hæc millenis est undiq; plena periclis,
Hic bona rara vides, pauca nec ulla mali est,
Nec stabile est quidquam, turbantur gaudia luctus,
Corrodit vires parvula quæq; laes.
Vivere quis cupiat mundo? quia vivere mundo
Tām vario rerum turbine, penè mori est:
Ter felix igitur, citò cui contingit obire,
Maturè ut subeat regna beata poli.
Hæc Tua regna adiit, BULÆE verende, MARITA,
Gaudet & adspexit colloqviōg DEI.
Siste igitur lacrumas, venerande PATRONE, dolorem
Leniat ipsa DEI gratia blanda tuum.
Tempus erit, jungeris Ei quō rursus in axe,
Cœlica quō serò gaudia fine carent.

Adamus VValtherus,
Alumn. h.t. Regens.

LAUS P
P
MAT
Omnium Virtutis
radiis
ANNÆ

Inclyta Crammio
V
Maxime Reverendi,
DN. CHRISTO
SS. Theol. D
Sereniss. Sax. Elect. Consil
clesiæ Dresdensis & vic
ritissimi, Sc
Uxor is heu
n
& ipso
VIII. Kalen. O
In fam

COLLEGIO

D
Typis Melchioris I
Vidu

166.
4385

4